

Прокляття святих

КУПИТИ

Початок приголомшливого циклу від нової зірки романтичного фентезі

• Бестселер **Sunday Times**

Ая - елітна шпигунка і довірена особа королеви. У її житті є тільки обов'язок, дисципліна й... протистояння з Віллом.

Вілл - королівський наглядач у Торговельній раді, мужній, благородний, недосяжний.

Вони змушені працювати разом заради королівства і людей, яких присягалися захистити від темної магії. Та раптово Ая проявляє силу, про яку розповідали легенди.

Якщо дівчина не зможе її підкорити, то стане загрозою для всього, що для неї цінне. Вілл зобов'язаний простягнути їй руку - та невідомо, захоче він допомогти чи зіштовхнути у прірву.

Шпигунка і лицар - ким вони стануть, коли зустрінуться із силами, що руйнують їхній світ?

Чудова історія для шанувальників творчості Сари Дж. Маас та Лі Бардуґо

Booklist

Розділ 1

Судячи з крові на її руках і пива на пальті, вечір обіцяв бути жахливим.

— Сучка, — прогарчав чоловік, затискаючи ніс. Кров просочувалася між його пальцями й доповнювала краплину пива, що рівномірно стікала з розбитого кухля по барній стійці.

Ая лишень провела долонями по шкіряних штанах і нахмурила брови, помітивши криваві плями на руках.

Това до кінця життя дразнила б її цим інцидентом. Подруга завжди відзначала вміння Аї повертатися до Кварталу вкритою чужими фізіологічними рідинами й із таким запахом, наче та викупалася у свинячому кориті. Але вона ніколи не дивувалася щиро. Ая, як Третя королеви, безумовно, часто ставала свідком кровопролиття. Її прозвали Очима королеви. Шпигункою Джианни.

— Якщо торкнешся мене ще раз, я зламаю тобі дещо значно важливіше, — тихо проспівала Ая чоловікові. Вона звикла до безладу у «Скволі», адже лише за останні два тижні тричі вистежила там чоловіків-відпочивальників. Жінка щосили намагалася тримати себе в руках, але п'яний, розпусний завсідник став останньою краплею.

Ніхто навіть оком не кліпнув, коли вона його вдарила.

«Сквол» приваблював найгірших мешканців Данмідена та його гостей — азартних гравців, дебоширів і злодіїв. Очевидно, Ая вписалася ідеально.

Чоловік кинувся геть, продовжуючи лаятися, а Ая послала бармену сором'язливу усмішку. Він не зводив із неї очей усю ніч — власне, кожную ніч, коли вона там була. Бармен підійшов до жінки, своєю широкою статурою затуляючи ті слабкі відблиски світла, що мерехтіли за барною стійкою.

— Гарний маєш вигляд, — сказав він із самовдоволеною посмішкою. Чоловік провів рукою по лисій голові, і біцепси заграли від цього руху. Кожен Зелуус — той, кого обдарували надзвичайною силою, — був практично ходячим велетнем. А цей славився ще й відповідним самолюбством. — Але за склянку доведеться заплатити.

Ая розстебнула пальто й кинула його на стілець поруч, обпершись стегном об барну стійку.

— Можливо, я знайду інший спосіб загладити свою провину.

Очі чоловіка засвітилися від цієї пропозиції, а сильні передпліччя вчепилися в стійку.

— Я теж умію влучно бити, ти знала? А я розповідав, як голими руками впорався з двома Аніма?

Цю історію вона чула двічі. Здоровань обожнював вихвалитися минулим бійця на рингу. Коли він розповідав історію вперше, Ая ледве стрималася, щоб не закотити очі. Хоча Аніма використовували свою силу життя і смерті, щоб передусім зцілювати людей, могли вони завдавати й смертельної шкоди. Простий дотик руки — і чиєсь серцебиття зупиняється за лічені секунди. Навіть такий Зелуус, як цей, не вистояв би проти них.

Так чи інакше, вона була майже цілком упевнена, що Аніма заборонено брати участь у боях на рингу.

Ая нахилилася ближче, вдаючи вкрай зацікавлену, коли він знову заходився розповідати ту байку. Вона ласкаво всміхнулася і накрутила пасмо темно-каштанового волосся на палець, поки бармен бубонів, нестримно розмахуючи руками.

Вона обережно пропустила силу крізь себе.

Захисту немає. Чудово.

— Як такий сильний боєць, як ти, опинився в такому місці, як це? — запитала вона, відпиваючи пива. Він пильно стежив за рухом її язика, коли та злизувала піну з губ.

Зелуус знизав плечима:

— Не все так погано. Я керівник, ти ж знаєш.

Ая насилу широко розплющила очі.

— Справді? То он твій кабінет, до якого ти щоразу крадькома повертаєшся? — Вона кивнула в бік захищеного охороною підсобного приміщення ліворуч від бару. Жінка добре знала, що в такій дірі, як ця, кабінету не знайти. Але вона грайливо провела рукою вздовж невеликого простору між ними, обводячи татуювання Корпсоми на його зап'ясті — кола з лінією посередині. — Можливо, ми могли б туди піти. Здається, там... ми зможемо побути наодинці.

Бармен похитав головою.

— Кабінет не мій. — Він витримав паузу й озирнувся. — Я справді не повинен говорити це, але...

Жінка випустила силу наполегливіше, і чоловік продовжив, не помітивши, як вона переконала його в необхідності повідомити цю інформацію:

— Двоє чоловіків навідуються сюди вже кілька тижнів.

Думаю, приїхали вони з Трагіру, судячи з акцентів. Вони навіть не намагаються добирати слова під час розмови. Але ж я їх слухаю.

— Він знову обвів приміщення поглядом, а потім нахилився ближче, перейшовши на шепіт. — Вони купують зброю за межами ради. Я подумую отримати частку в обмін на те, що не здам їх.

— Ось воно як, — зітхнула Ая. Торгова рада Тали, як головний постачальник зброї для імперії, завжди дбала про регулювання торгівлі зброєю та обсяги її продажу іншим королівствам.

Вочевидь, Трагіру не вистачало зброї.

Бармен посміхнувся.

Рекомендована література

Шість багряних журавлів

Тресс зі Смарагового моря

Перейти до категорії
Фентезі

КУПИТИ